

ADVENT DE L'ESPERANÇA

Els qui ja tenim una embosta considerable d'anys podem experimentar la nostàlgia d'un passat idealitzat, davant l'angoixa del present i l'amenaça d'un futur incert. D'altres més joves, para doxalment, poden també compartir idèntica o més accentuada nostàlgia per un ahir que no van viure. Però, en aquest context, l'Advent ens obre a l'esperança d'un futur nou. La novetat l'aporta Jesucrist i l'esperança neix i es fonamenta en el seu amor present en la història.

L'Advent és el temps de preparació per al Nadal, festa que commemora el naixement o primera vinguda del Fill de Déu, però també temps d'espera del seu gloriós retorn final. Tota la ruta de la vida és advent, que ens mou a l'encontre de Crist, la nostra esperança. Per a nosaltres, Jesús ja ha nascut, però el seu regne –el projecte de Déu sobre la humanitat, manifestat en Jesucrist- no ha assolit la seva plenitud. El nostre definitiu encontre amb el Senyor encara no ha arribat. Ens correspon, per tant, viure l'avui, esperant i construint el demà, que és do i compromís alhora. Ell ens crida, ens parla, ens empeny a noves i més avançades metes. Ens convé deixondir-nos de la son, moure'ns, anar endavant, sempre més enllà. “Anar-lo a trobar”, com ens repetirà la litúrgia d'aquest temps, ja que el futur per al creient és Jesucrist.

Però on som? Què vivim? Què ens passa? El llistat de problemes i dificultats que ens afecten és extens: la soledat no desitjada, la inestabilitat familiar, l'habitatge inaccessible per a molts, l'hivern demogràfic, els moviments migratoris dramàtics, els qui malviuen en els països del sud, els qui queden al marge i descartats en les societats del benestar, la crisi mediambiental, la polarització ideològica que impedeix el diàleg i l'acord, la indústria de la mentida o “fake news”, les guerres, la fam i el subdesenvolupament, la crisi democràtica, les tensions intraeclesials i la mundanització de la vida cristiana, les dificultats per creure, la deserció silenciosa... Afegim-hi el feix de problemes personals, de relació, de treball, fragilitats i malalties. En definitiva i especialment, el misteri del mal i del pecat que ens allunya de Déu i dels germans.

Hi ha remei? Ens en podem sortir? Perquè són molts els motius per al desànim i la rendició. En l'àmbit estrictament religiós, deixar-ho córrer, viure sense Déu, sense Església i sense Evangeli és la temptació que assetja a molts.

L'Advent ens fa mirar el futur, ens fa veure més enllà. És l'anunci dels profetes, d'ahir i d'avui, que anuncien l'esperança precisament enmig del caos i de la confusió; no en el context d'un món idíl . lic, sinó partint de la realitat. La vida sorgeix sempre més enllà de la destrucció. I la sortida té nom, es diu esperança. És l'esperança de Déu. D'un Déu que no és distant ni indiferent a nosaltres, a allò que ens passa i que ens ha promès ser Emmanuel, Déu amb nosaltres.